

تاگور و سرود ملی هند

سید نقی عباس «کیفی»*

مجلس مؤسسان هند در بیست و چهارم ژانویه ۱۹۵۰ م «جانا گانا مانا» را به عنوان «سرود ملی هند» انتخاب کرد. اشعار آهنگ این سرود از ساخته‌های سال ۱۹۱۲ م رابیندرا نات تاگور شاعر فیلسوف هند است. مهاتما گاندی آن را سرود پارسا منشی یا وابسته به پرستش نامید، و نخستین بار در ژانویه ۱۹۱۲ م در مجله تات و ابودهیینی پاتریکا که سردبیری اش با تاگور بود انتشار یافت. در سال ۱۹۱۹ م تحت عنوان «آواز بامداد هند» به زبان انگلیسی ترجمه و منتشر شد. اولین دفعه که این سرود خوانده شد در جلسه سالانه ۲۷ دسامبر ۱۹۱۱ م حزب کنگره ملی بود که توجه حضار را از هر حیث بخود جلب کرد.

متن سرود ملی که توسط نجیب الله خان سفیر کبیر اسبق افغانستان در هند به فارسی برگردانده شده است از نظر شما می‌گذرد:

افتخار بر تو باد! ای فرمانروای قلوب ما و سرنوشت هند!

پنجاب، سند، گجرات، مهاراشترا،

سرزمین دراوید، اوریس، بنگال، ویندیا، همالایا، جمنا

گنگ و امواج پایان نیافتنی اقیانوس

همه بنام تو برمی‌خیزند، جویای برکت تو هستند

و سرود ستایش تو را می‌سرایند.

افتخار بر تو باد! ای رب النوع سرنوشت هند.

---

* دانشجوی پیش‌دکتری فارسی دانشگاه جواهر لعل نهرو، دهلی‌نو.

پیروزی و ظفر و نصرت برای ابد از آن تو باد

*

ندای تو شب و روز در سراسر کشور بلند است.

و ما آوای رستگاری و نجات تو را به گوش می شنویم.

هندوها، بودائی‌ها، سیک‌ها، جین‌ها، پارسیان، مسلمانان و مسیحیان،

از خاور و باختر به پایتخت تو می آیند،

و سرود فداکاری خویش بر تو می خوانند.

اوه! افتخار بر تو باد

که قلوب ما را به هم متحد و سعادت را نصیبمان می سازی.

پیروزی و ظفر و نصرت برای ابد از آن تو باد.

*

ای گردنه سوار ابدی!

تو در طریق ناهموار و پرنشیب و فراز تاریخ بشر

همیشه با سربلندی پیش رفته‌ای

و صدای شیپور افتخارت در کلیه مراحل بلند بوده.

بلند بوده تا ناامیدان را دلداری دهی،

و فرزندان خود را در راه‌های پرخطر هدایت کنی.

افتخار بر تو باد! ای رب النوع سرنوشت هند.

پیروزی و ظفر و نصرت برای ابد از آن تو باد.

*

مادام که شب بی پایان بال تاریک غم‌افزای خود گسترده،

و کشور هنوز بیمار و رنجور بود،

آغوش مادرانه تو آن را حراست می کرد.

چشمان بیدار تو بر چهره‌اش دوخته شده بود.

و تا زمانی که از کابوس ظلمانی و شیطانی، یعنی آنچه روحش را می فشرد،

نجات و رهایی نیافت دیده برنگرفت.

افتخار بر تو باد! ای ربّ النوع سرنوشت هند،
پیروزی و ظفر و نصرت برای ابد از آن تو باد.

*

سپیده دم پردهٔ ظلمت از دامن شب برمی‌گیرد
و آفتاب از خاور برمی‌آید.

پرندگان می‌خوانند و نسیم سحرگاهان حیات نوین به‌سوغات می‌آورد.
هند که از تماس اشعه طلایی عشق و محبت خورشید مام میهن بهره‌مند گردیده
دیده از خواب می‌گشاید و سر به پای تو می‌نهد
ای شاه پادشاهان،
پیروزی و ظفر و نصرت برای ابد از آن تو باد.